

1880-01-08

AFSENDER

Laura Jacobsen

MODTAGER

Elisabeth Jerichau Baumann

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):
Laura Jacobsens brevpapir.
Monogrammet klippet ud.

Modtagersted:
Rom

Arkivplacering:
KB NKS 4464,

DOKUMENTINDHOLD

Laura Jacobsen sender nytårshilsen til Elisabeth Jerichau, der er kommet til Rom igen.

TRANSSKRIFTION

Gl. Carlsberg 8 Januar
1880

Kjære Fru Jerichou

Gudgive det nye Aar maae bringe Dem og Deres megen Glæde, Sundhed og Tilfredsstillelse, af den store Reise, som jo især for Deres Datter maa have saa megen Betydning. Det er saa hyggeligt at vide, Dem sammen med hende, som vist ... forstaaer Dem. Hendes Savn maae være svært, at undvære hendes Mand, og hendes og de smaae Børn.- Hvis jeg ikke havde en vis Sky, for at blotte mine ringe skrive Evner, saa havde jeg for længe siden besvaret Deres venlige Brev. Naar man saa dertil læser, Deres lette aandfulde Sprog saa føler man sig saa tung, og umulig for i mindste Maade at kunne tilfredsstille Dem. Det er den største Grund til min Taushed. Naar De saa med Deres sædvanlige Godmodighed, og Udholdenhed sender mig Stymper nok et af disse Breve, fulde af Kjærlighed og gode [på langs af papiret]
P. S. Mine Børn have det Gudskelov godt. De bede mig at hilse Dem mange Gange. Endnu en Gang. Vær rask

Ønsker, saa bliver man for varm til at tie længere, Gudskelov at De havde Glæde af Deres Søns m[aleris]ke Komposition: Glæden over Børn[nenes ...] le Frembringelser, er vi Mødres bedste Glæder. Dresden er et herligt Opholdssted, man kan leve den halve Dag i Galleriet. Da vi vare unge anskaffede vi os Dresdener Galleriet i Stolstik [stålstik], og blev derved saa bekjendt med de bedste Malerier; da vi saa kom til Dresden 1851 var det som gamle Bekjendte, og man beholdt Indtrykket af Billedet saa længe, at det først for faae Aar siden at opfriske det. Naturen der er jo ogsaa saa mærkværdig og skøn. Til Venedig har jeg altid ønsket at kunne komme, men de 2 Gange Jacobsen har været der, har jeg ikke kunnet være med. Der føler man ikke saameget, Manglen paa historiske Kundskaber som i Rom. Jeg har læst en Del om Venedig, og har man saa en Smule Poesi, og Romantik i sin Natur,

saa er Venedig det deiligste Sted i Verden; selv om man ikke paa Canale Grande kunde stemme i og sønge "Sante Lucia", som Dem og Deres

Datter. De kjære Fru Jerichau har nu ogsaa af Skaberen faaet en særlig Begavelse, baade til Lands og til Vands, men derfor skal de saa maaske prøves meget. Vi have talt om, hvor svært det maae have været, at gjensee Rom efter den sørgelige Vinter ifjor. Trøst dem ved, at den unge Kunstner ligger der med en Glorie om sit Hoved, han er uskyldig gaaet ind som en af Guds udvalgte, til den himmelske Glæde. Der vil De engang finde ham, fordi De har lidt saa meget, og fordi De har forstaaet at bære Deres Skjæbne sjelden skøn. Tak kjære Fru Jerichau for det gode Exempel, som De har givet os Quinder.

Jeg haaber at Deres dramatiske Arbeide, ikke maa være Dem berøvet, det vilde dog være alt for harmelig at tænke sig. Min Mand og jeg vare i Søndags i Theatret. Der hilsede vi paa Deres Datter og Holsten Rath., hun saa smuk, og saa yndig ud. Det skulde glæde mig meget om min Mand kunde opfylde Deres Ønske, med Hensyn til det omtalte Billede. Han er for Øieblikket stærkt optaget, han beder mig hil-

se Dem, og sige, at han en Gang med det Første, vil tale med Dem i et Brev derom. De kjender ham alt for godt til, at jeg behøver at sige Dem, at jeg aldrig i mindste Maade kunde have nogen Indflydelse paa ham i Retning af Kunst. Der betragter han mig med Rette, som den meget inkompetente. Som jeg her sidder og vil slutte, med en Formaning til Dem om, at være forsigtig og ikke troe, at man til alle Tider kan byde sin gode Konstitution Alt, kommer Professor Frölich, og fortæller os, at De har været meget syg efter den meget interessante, men forfærdelige besværlige Vesuvfart. Jacobsen har en Gang været paa Veien, men han maatte give tabt. Føreren erklærede, at han ikke uden for megen Overanstængelse vilde kunde naa op til Krateret, han havde haft nogle Dages Ildebefindende, som havde taget en Deel af hans Kræfter. Gid De dog nu kjære Frue, maae være bleven rigtig rask, at ingen slemme Følger skal forstyrre Deres Virksomhed. Med de kjærligste Hilsener til Dem og Fru Læsøe forbliver jeg med Høiagtelse Deres hengivne Laura Jacobsen.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

ps. Dem, og sige, at han en Gang
 med det Tøstte, vil tale med Dem i et
 Brev derved. De hender ham at for gott
 til, at jeg behøver at sige Dem, at jeg aldrig i
 mindste Maade kunde have været i Nærværelse
 se paa ham i Retning af Kunst. Der betrag-
 tes han om, med Ret, som den meget indvirkende
 person. Som jeg her siddes og vil slutte, med
 en Formaning til Dem om, at være forsigtig,
 og ikke troe, at man til alle Tider kan bære
 sig paa den Konstitution alt. Thonnesen Professor Frø-
 lund, og fortæller os, at De har været meget
 efter den meget interessante, men forfærdelige
 besværlige Asprufart. Jacobsen har en Gang
 været paa Væien men han maatte givet
 Tøreten erkende, at han ikke uden for
 megen Overanstrengelse vilde kunne ude-
 gaa til Kroatet, havde haft nogle Dage
 Julebesuden, som havde taget en Del
 af hans Kræfter. Gud De dog en kjærlig
 Fru, maaske være bleven rigtig rask, at kunne
 komme Tøstet, som fortæller Deres Viskom-
 hid. Med de kjærligste Hilsener til Dem
 og Fru Lise, forbliver jeg med Høflighed
 Deres hengivne Lauritz Jacobsen.

8de Novbr 1850
 Høst

Kjære Fru Frølichou.
 Gud give det nye etas maaske bringe Dem
 og Deres megen Glæde, Sundhed og Tilfreds-
 stillelse af denne store Rejs, som jo især
 for Deres Datters maaske har været en
 Betegnelse, det er jo siggyldigt at vide,
 Dem sammen med hende, som vist sagt
 fortæller Dem. Hender der maaske være
 noget at undvære hender af og hender
 og de maaske Børn. Hvis jeg ikke havde
 en vis Sky, for at blotte mine ringe skrø-
 ve kunne jeg have det for længe siden
 besvaret Deres venlige Brev. Men jeg
 det vil løse, Deres lille sandfærdige Sprag,
 som føler man sig som tung og unyttig for i
 mindste Maade at kunne tilfredsstille
 Dem. Det er den største Grund til min
 Tøstet. Nuad De saa med Deres god-
 ventlige Godmodighed, og Udholdenhed
 pender mig, Hjemmet og et af disse
 Breve, fulde af Nærværelse og gode

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Quæst, saa bliver man for varen til, at
tie længere. Gudskebet, at De havde Glæde
af Deres Børns, og de Kompositioner;
Gleden over Børns, og de Frembringelser,
er vi flødværds bedste Glæde. Dresden er
et herligt Opholdstid, man kan leve den
halve Dag i Galleriet. Deri vare unge an-
skaffede os i Dresden's Galleriet i Skulptur,
og blev derved saa bekyndt med de bedste
Maleri; da vi saa kom til Dresden 1851
var det som gamle Bekendte, og man be-
holdt Indtrykket af Billedet saa længe, at
det først for faa et år siden var nødvendigt
at opfriske det. Naturen der, er jo og saa for
mestkvordig, og Hjør. Til Venedig, har jeg
altid ønsket at komme, men det er
Jævelsen har været der, har jeg ikke kun-
net være med. Des forer man ikke, saame-
get, manglen paa historiske Truier, sa-
ber som i Rom. Jeg har set en Del om Ve-
nedig, og har man saa en Smule Presje, og
Romantisk i sin Natur, jo saa til Venedig
det der ligst Sted i Verden; selv om man
ikke paa Canale Grande kunde stikke til det omstattede Billede. Han er for alle
i og fange Santa Lucia, som De og Deres blikket glædet op taget, han bedes mig til

Datter. De kjære Fru Jerichou har nu
og saa af Måberer forat en forlig Be-
relse, man kan sig, baade til Land og til
Vand, men derfor skal De saa maagke prøves
meget. Vi have talt om, hvor først det
maae have været, at gjensee Rom efter den
forjældt Viertes ejes. Trøst Dem ved at den
nye Kunstner ligger der med en Glorie om
sit Hoved, han er et uhyldig gaet ind som en af
Guds Udvalgte, til den himmelske Glæde.
Der vil De engang finde ham, fordi De
har lidt for meget, og fordi De har fortaet
at at bore Deres Skjæbne sjelden Hjør.
Jeg kjære Fru Jerichou for det gode
Eksempel, som De har givet os vore der,
for haaber at Deres dramatiske Stræbe,
ikke maae være Dem berøvet, det vilde
dog være alt for harmelig at tænke paa.
Min Afsand og jeg vare i Lørdags i Theatret
Der hilfede os paa Deres Datter og Hest
Rattet, hvor saa smukt, og saa indig ud.
Det huske glæde mig meget, om min Hus
kunde oplyste Datter's Børn med Hest
ikke paa Canale Grande kunde stikke til det omstattede Billede. Han er for alle
i og fange Santa Lucia, som De og Deres blikket glædet op taget, han bedes mig til